

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1552/2019
24.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ..., ББ из ... ВВ из ... ГГ из ...и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Јелена Галић, адвокат из ... против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, ресор јавне безбедности, Одред Жандармерије у Новом Саду, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 260/19 од 11.02.2019. године, у седници одржаној 24.05.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 260/19 од 11.02.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 260/19 од 11.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 390/15 од 14.11.2018. године, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда, усвојен је тужбени захтев и обавезана је тужена да сваком од тужилаца, на име трошкова за долазак и одлазак са рада за период од 03.03.2014. године до 03.03.2017. године, исплати појединачне месечне износе, са законском затезном каматом, као и износе на име законске затезне камате, све како је то ближе наведено у ставовима трећем, четвртном, петом, шестом и седмом изреке. Такође, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 260/19 од 11.02.2019. године жалба тужене је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП), ради уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не

би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата трошкова превоза за долазак и одлазак са рада. О овом праву тужиле и о висини тражене накнаде, судови су одлучили правилном применом материјалног права, те у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате трошкова превоза поднета је марта 2017. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде не прелази износ од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић